

מ"ת 55161/09/20 - מדינת ישראל נגד נואל אברזיל, בן צבאן, חן דסה, וואסם בדר, ואם בדר, אלעד בן ניסים כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 55161-09-20 ישראל נ' אברזיל (עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. נואל אברזיל (עציר) 2. בן צבאן (עניינו הסתיים) 3. חן דסה (עציר) 4. וואסם בדר (עציר) 5. ואם בדר (עציר) 6. אלעד בן ניסים כהן (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד מושקוביץ

ב"כ משיב 3 עו"ד פרנטי

ב"כ משיב 4 עו"ד אבו עאמר

החלטה בדבר ראיות לכאורה - משיבים 3 ו-4

1. לפני בקשת המדינה לעצור עד לתום ההליכים את המשיבים 3 ו-4, שהוגשה יחד עם כתב אישום, בו הואשמו בעבירות **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977; **נשיאת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק; ו**ירי מנשק חם**, לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק. עוד מיוחסת למשיב 4 עבירה של **עיסקה אחרת בנשק**, לפי סעיף 144(ב)(2) לחוק.
2. באישום המשותף למשיבים - שפוצל לשני כתבי אישום מטעמים ראייתיים - נטען כי השניים זממו לירות לעבר מתקן שב"ס, ואף ביצעו זממם:
א. במסגרת קשר שקשרו, הצטיידו השניים באקדח מסוג גלוק 19 ובאופנוע ימאהה MT אותו החזיק באותה העת משיב 4;
ב. קודם ליום 12.01.20, ערך משיב 3 תצפיות לעבר רכב הסיור המסייר סביב מתחם כלא איילון, ועמד על הרגלי צוות הסיור לרבות שעות יציאה לסיורים ונקודות הפסקה ומנוחה בחנות נוחות הסמוכה לכלא איילון;

עמוד 1

ג. ביום 12.01.20, סמוך לשעה 22:46, הרכיב משיב 4 את משיב 3 על האופנוע, והשניים נסעו מצפון לדרום ברחוב תל חי, במקביל לרכב הסיור שנסע על שביל הפטרול ליד חומת כלא איילון. משיב 4 האט את האופנוע ומשיב 3 ירה שתי יריות לעבר רכב הסיור. לאחר מכן נמלטו השניים מן המקום;

ד. בסוף חודש מאי 2020 אותר האקדח בו ירו משיבים 3 ו-4 לעבר רכב הסיור, נישא ומובל בידי אלעד כהן, מבני חבורה אליה שייכים משיבים 3 ו-4;

3. האישום השני בת"פ 55126-09-20, המיוחס למשיב 4[1], עניינו עיסקת נשק שביצע משיב 4 עם משיב 5, בן דודו. ביום 4.8.20 שוחחו השניים בטלפון אודות אקדח שמסר בעבר משיב 4 לידי משיב 5. כן עדכן משיב 5 את משיב 4 על אפשרות רכישתו של נשק מכל סוג, מידיו של אחר שזהותו לא נודעה לתביעה. משיב 4 הזהיר את משיב 5 מפני האזנות לשיחות טלפון, וביקש שיעדכן אותו אם תצוץ הזדמנות לרכישת נשק.

האישום המשותף - ירי על סיור שב"ס, 12.01.20

תמצית המחלוקת:

4. **התביעה** מבססת אישום זה על דבריו של משיב 3 שנמסרו למדובבים, שוטרים סמויים, ששהו עמו בתא מעצר, לאחר שנעצר בחשד למעורבות בעניין אחר. להפתעת המדובבים התוודה בפניהם משיב 3 ואף הפליל בדבריו את משיב 4, כשגולל את ההתרחשות שפורטה לעיל. לחיזוק אמרתו של משיב 3 מונה התביעה פרטים מוכמנים שמסר, שלא היו אלא בדיעת מבצעי העבירות, ואינה מתעלמת מפרטים אחרים שנמסרו באותן אמרות ושאין תואמים למציאות - אלה, גורסת התביעה, הם בעליל דברי גוזמה, שניתנים לזיהוי ולהפרדה מדברי האמת, באמצעות "העיפרון הכחול", כלל פלגין דיבורא.

5. **משיב 3** כופר וטוען כי דבריו הנטענים דברי הבל הם, פרי התרברבות גרידא, כמקובל בחברת עבריינים, המבקשים לקבוע מעמדם לפי מעלליהם וקשריהם לעבריינים בכירים ששמן הולך לפניהם. השוואת הפרטים שמסר המשיב למדובבים אל-מול המציאות לאשורה, מלמדת על פערים עמוקים בנקודות מהותיות. ובנוסף, תתקשה התביעה לאתר "דבר מה" שיש בו ממש ושיכול לספק לאמרות-חוץ אלה את התמיכה הנחוצה. עוד מבליט משיב 3 את משמעותו של קליע, שנמצא בין השמשה הקדמית למכסה המנוע של רכב הסיור, ובדיקתו הבהירה כי בוודאות לא נורה מהאקדח הנטען[2].

6. **משיב 4** מונה אף-הוא, אחת לאחת, את הנקודות המהותיות שבהן נפרדו לחלוטין דברי משיב 3 מהמציאות, ואף מוסיף: משיב 3 כפר במשמעות המפלילה של דבריו בהזדמנות הראשונה בה נחקר וטען כי בדה מליבו את מעורבותו באירוע, כשליקט מפה ומשם פרטים ששמע מאחרים, לטווייתו של 'מעלל גבורה'; לדברי משיב 3, קיבל מאחד המדובבים סם מסוכן לשימוש; שיחותיו של משיב 3 עם המדובבים אמנם הוקלטו, אך קשה מאוד לשמוע את שנאמר וגם התמלילים חלקיים ולא נמצא בהם את שטוענת התביעה; ועוד.

עיקר ראיות התביעה:

7. קרות האירוע, פרטים ונסיבות:

א. דיווח על אירוע בו "קטנוע שירה 2 כדורים לעבר בית הסוהר" התקבל במוקד המשטרה ביום 12.01.20 בשעה 22:53. צוות משטרה חש למקום ושמע כי מדובר בירי לעבר רכב סיור של שב"ס מכיוון שדרות ירושלים. סריקות האיזור העלו תרמיל, שנמצא ברחוב תל-חי על הכביש, סמוך למדרכה, ושנקשר לירי מאקדח גלוק [להלן]. עוד נמצא קליע יריו מונח על רכב הסיור, בין מכסה המנוע לבין השמשה הקדמית [דו"ח פעולה של פקד שוורץ, 13.01.20; דו"ח פעולה של רס"ר פלח, 13.01.20; דו"ח מז"פ בצירוף תצלומים 13.01.20; הודעת פארס מנדוה, 14.01.20]; ב. בדיקת התרמיל העלתה כי נורה מאקדח גלוק שנמצא ונתפס ביום 26.05.20, במקום מחבוא בו הוסלק בידי אלעד כהן, משיב 6 [חו"ד של אבי קופמן, 27.05.20; ראו החלטתי בדבר ראיות לכאורה בעניין משיב 6, 05.12.20]; ג. הסוהר פליקס עזרן מסר בהודעותיו, כי בזמן הסיור ברכב בו נהג, ראה קטנוע בצבע כהה או שחור, "בוודאות לא היה אופנוע כבד... אני משוכנע שזה קטנוע", עליו רכבו שני אנשים חבושי קסדות, שנסע במהירות לא-גבוהה. עזרן ראה את הרוכב (מאחורי הנהג) יורה באקדח "שני הבזקים של ירי", ושמע שתי יריות [הודעותיו, 12.01.20 ו-14.01.20]; ד. הסוהר פארס מנדוה מסר בהודעתו את מהלך האירועים כפי שתאר עזרן, והוסיף שהקטנוע בלם והאט כדי להיות במקביל לרכב הסיור קודם לירי, והאיץ מיד לאחר הירי. כעזרן, הבהיר גם מנדוה שמדובר היה "בוודאות" בקטנוע ולא באופנוע [14.01.20];

8. אמרותיו של משיב 3 למדובבים ביום 18.08.20 [דו"ח פעולה של שלומי, 19.08.20, ע' 3 ואילך;

דו"ח פעולה של מאור, 19.08.20, ע' 5 ואילך; תמלול הקלטה ע"י דניאל חלמיש[3]]:

א. שני המדובבים המכונים "שלומי" ו"מאור" הם שוטרים סמויים[4], שהוכנסו לתא מעצר עם משיב 3, במסגרת חקירה בעניין אחר לחלוטין בו נחשד המשיב, שלגביו תודרכו. כך, לא כיוונו המדובבים את השיחה לעניין דן, עליו לא ידעו כלל. המדובבים רשמו את ששמעו בדו"חות פעולה, שחשיבותם מרכזית לנוכח הקושי לשמוע בהקלטה את שנאמר. אין סתירות מהותיות בין הנשמע ומתומלל לבין דו"חות המדובבים;

ב. המשיב סיפר על חברותו ההדוקה עם משיב 4, שהוא אחיין של עבריין בכיר ומוכר, שאל את מאור אם שמע על הירי על כלא איילון, כשהוא מסמן באצבעו יריות, ואז החל לספר למדובבים על מעורבותו בירי, אותו ביצע יחד עם משיב 4, כשבעה חודשים קודם לכן:

(1) כמה ימים קודם לאירוע תצפתו השניים ורשמו את שעות הסיור, מתוך רכב יונדאי ג'ץ שחלונותיו שחורים, שהחנו מול הכלא בחניון של השופרסל;

(2) לוחיות הרישוי שעל הרכב הנ"ל נלקחו למעשה מטיוטה קורולה [שלומי] או מרכב משטרה [מאור]. לציין, כי לא נמצא דיווח על גניבת לוחית רישוי מרכב משטרה [דו"ח פעולה של רס"מ פרך, 25.08.21];

(3) כך גילו כי שעות הסיור אינן סדירות, פרט לסיור קבוע ב-20:30;

(4) אחרי יומיים הגיעו השניים למקום על אופנוע MT גנוב שלוחית הזיהוי שלו קופלה (צבע האופנוע היה כחול, כתב מאור), כשמשיב 4 נוהג ומשיב 3 רכוב מאחוריו ונושא אקדח גלוק [תמליל של חלמיש, ע' 2 ש' 33[5]];

(5) הסיור יצא בשעה 20:30. כשראה את רכב הסיור, שלף משיב 3 את האקדח ואז אחד הסיירים "קלט אותו וצעק לו שלא יעשה את זה";

עמוד 3

- (6) המשיב ירה 14 קליעים על רכב הסיור בקצב מהיר - "דפק 7 כדורים ועוד 7 כדורים" - וגרם לרכב נזק, "הלך חצי אוטו";
- (7) לאחר שירה, הסליק המשיב את האקדח בתחתוניו ונכווה מהקנה החם;
- (8) לאחר מעשה נמלטו השניים בנסיעה על כביש 431 ובהמשך שרפו את האופנוע;
- (9) האקדח בו ירה המשיב "קשור לתיק של נואל אברג'יל", והירי נעשה לפי הוראתו של נואל [משיב 1] כי סוהרים השפילו אותו כשהיה כלוא;

9. חקירותיו של משיב 3:

- א. בחקירתו ביום 02.09.20 לא הכחיש המשיב שאמר את הדברים למדובבים, אך טען שמדובר בסיפורים שליקט מפה ומשם, התרברבות גרידא שנועדה למנוע הצקות מצד עבריינים "כבדים" בכלא. לדבריו שמע על אירוע הירי מבחור אתיופי שפגש בעת שהיה כלוא בכלא איילון, וכשסיפר למדובבים הוסיף פרטים להאדרת הרושם - מאותו בחור שמע על תכנון מוקדם ותצפיות על שעות הסיור, על גניבת לוחיות זיהוי מרכב משטרתי, על שימוש באופנוע MT ועל שריפתו לאחר מכן. עוד סיפר המשיב על חברותו האמיצה עם משיב 4, שהסתיימה בריב;
- ב. בחקירתו ביום 08.09.20 חזר המשיב על דבריו לענין מקור הסיפור שסיפר, הכחיש קשר עם משיב 4 בתקופה הרלבנטית, וסרב להשיב באופן סלקטיבי;
- ג. בחקירתו ביום 17.09.20 סרב המשיב לענות באופן סלקטיבי, הפנה לחקירותיו הקודמות, וחזר על טענתו לענין מקור הסיפור. כשהחוקרים מתחילים להשמיע למשיב את הקלטת דבריו למדובבים, השתנתה התנהגותו והוא עלב בחוקרים. כשנכנס אחד המדובבים לחדר, הכחיש המשיב את דבריו, סרב לענות עניינית, ובהמשך צעק, גידף והשתולל, תוך גרימת נזק לצידוד, תקיפתו של החוקר והטחת ראשו-שלו בקיר;

10. דברי משיב 3 למדובבים ולחוקרים - אימותים והפרכות:

- א. חיפוש מקיף באינטרנט לגבי האירוע העלה כי פרטים שפורסמו כללו את עצם קרות הירי לעבר כלא איילון או לעבר סיור שב"ס, ושהירי בוצע ממכונית או מאופנוע. לא נמצאו פרסומים ביחס לתכנון מוקדם, סוג הנשק ומספר מעורבים [מזכר של צוער עומר, 17.09.20];
- ב. משיב 3 נכלא בכלא איילון ביום 06.11.19 ושוחרר עוד קודם לאירוע הנדון [מסמך 134 בתיק החקירה ופלט פרטי כליאה];
- ג. משיב 4 החזיק אופנוע MT בצבע שחור שהיה שייך לאחר [דברי המשיב 4, בדו"ח תשאול של צוער צונץ, 03.09.20; דברי אחיו של המשיב, וואיל בדר, בדו"חות תשאול של צוער אלקריף, 02.09.20; הודעת וואיל, 02.09.20, ע' 4];
- ד. לא נמצאו צלקות במפשעתו של משיב 3, אך נמצא ממצא לא סדיר של היפו-פיגמנטציה בחלק הפנימי העליון של הירך. המשיב 3 מסר לבודק שזו שפשפת ישנה [חוות דעת של ד"ר ריקרדו נחמן, רופא משפטי, 17.09.20];

11. חקירותיו של משיב 4:

- משיב 4 הכחיש קשר לאירוע וככלל סרב להשיב לשאלות. בתשאול מסר שהיה בחזקתו אופנוע MT של אחר, ועליו רכב [דו"ח תשאול של צוער ברגר, 03.09.20].

דין ומסקנות:

12. כידוע, במסגרת זו של הליך מעצר לא נבחנת שאלת מהימנותם של עדים, והתביעה אינה נדרשת להציג מארג ראיות שמצביע על אשמתו של משיב מעבר לספק סביר - בירורן של שאלות אלו מצוי כולו בממלכת התיק העיקרי, וענייננו עתה בבדיקה אם מתקיים סיכוי סביר להרשעה [בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מ.י.** (1996); בש"פ 7666/20 **מור יוסף דן נ' מ.י.** (2020)]. נושא הדין הוא פוטנציאל ההוכחות של הראיות, והשאלה היא, האם תתרוממה להרשעתו של הנאשם אם פוטנציאל זה אכן יתממש. קיומן של ראיות לכאורה נקבע אפוא לפי המבחן של "אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?" [בש"פ 215/19 **סלאימה נ' מ.י.** (2019)]. ככלל, חומר החקירה נבדק "על פניו", אלא-אם מצויות בו פירויות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על חולשה של ממש בתשתית הראייתית הלכאורית [בש"פ 5899/12 **כנעאני נ' מ.י.** (2012); בש"פ 2751/18 **אבו עסא נ' מ.י.** (2018)].

13. ולו מכוחם של כללים אלה בלבד, אין אלו ההליך והזמן בהם יש לפקפק בדבריהם של המדובבים, ויש לקבוע כי שמעו ממשיב 3 את שתיעדו בדו"חות שרשמו. גם בבחינה קונקרטית נמצא שתמלולי השיחות אכן חלקיים ולקויים, מחמת הקושי לשמוע דברים לאשורם בהקלטה, אך אין בהם דבר הסותר מהותית את שתועד בדו"חות. יתירה מזו, קטעי הדברים שנשמעים אכן תואמים לדו"חות ומשתלבים במובא בהם.

14. ואכן, יסוד טענות ההגנה איננו בשאלת אמינותם של המדובבים, אלא בתקיפת הערך הראייתי של אמרותיו של משיב 3: אלו אינן אלא פירות התרברבותו של המשיב, שניכס לעצמו "כבוד" לא-לו שבביצוע חצוף ונועז של ירי על סיור שב"ס ובשייכות לעבריינים "כבדים" (כגון "המחסל" מוסרתי המנוח ונואל אברג'יל יבדל"א), כדי לרכוש את הערכתם של הכלואים עמו ולמנוע את הצקותיהם.

15. טענה של נאשמים שנפלו בפח דיבוב, כביכול אמרותיהם המפלילות הן תוצר "התרברבות" שקרית וחסרת ערך, נפוצה למדי, שכן מה עוד יכול לטעון מי שתועד כשהוא מפליל את עצמו או אחרים? ברגיל, ההכרעה בין שתי הגרסאות - הראשונה שנמסרה למדובב והשנייה שנמסרה לחוקר במטרה לאיין את משמעות הראשונה - נעשית בתיק העיקרי, ובהליך המעצר אין מניעה מהסתמכות על הגרסה המפלילה, אם אינה מופרכת על-פניה [בש"פ 8673/12 **אטיאס נ' מ.י.** (2012), סעיף 9].

16. בליתם גם-יחד של פרטים נכונים ולא-נכונים באמרה מפלילה של נאשם למדובב, אף היא מוכרת [וראו למשל מ"ת 13439-01-18 **מ.י. נ' לוינסון** (04.03.18)]. ידיעתם של פרטים מוכמנים מהותיים תומכת בגרסה המפלילה שנמסרה למדובב, גם-אם בגרסה זו כלולים פרטים נוספים שאינם תואמים למצב הדברים לאשורו. בחינת משמעותם ומשקלם של פרטים אלו ואחרים תיעשה בהליך העיקרי, וכיוון ש"ברי כי לראיות אלו יש פוטנציאל להפוך, לאחר כור ההיתוך של ההליך הפלילי, לראיות אשר יהוו בסיס להרשעתו של העורר במיוחס לו" - יכולה האמרה המפלילה להוות ראיה לכאורה [בש"פ 5869/12 **קרגר נ' מ.י.** (2012), סעיפים 5-6].

17. אכן, אמרותיו של משיב 3 לוקות באי-התאמה למציאות לאשורה בפרטים מהותיים[6]:

- א. גניבת לוחיות רישוי משטריות: לא נמצא כלל אירוע מסוג זה;
- ב. הרכב ששימש בביצוע: אופנוע MT (אופנוע גדול וכבד), בעוד הסוהרים עזרן ומנדוה טענו כי היה זה קטנוע, ולדבריהם גם חיזוק (מסופק) בסרטונים ממצלמות אבטחה שקלטו קטנוע ושני רוכבים, בזמן ובמקום הרלוונטיים;

- ג. שעת הירי: 20:30 בדיוק, אך למעשה 22:45;
ד. צעקותיו של אחד הסוהרים "שלא יעשה את זה": אין לכך זכר בהודעות הסוהרים;
ה. מספר יריות: ארבע-עשרה, בעוד הסוהרים העידו על שתיים בלבד;
ו. הנזק שנגרם לרכב הסיור: "הלך חצי אוטו", כשלמעשה לא נגרם נזק;

18. אולם, באמרות אלה ובנסיבות אמירתן גם סימני אמת מובהקים או מוסקים:

- א. עצם העלאתו של סיפור זה דווקא, בספונטאניות מושלמת וללא דירבון, מהווה אות-אמת משמעותי;
ב. משיב 3 כשל בהצבעה על מקור אחר מלבדו לסיפור ולפרטיו, ולמעשה שיקר - המשיב מסר תיאור חי ומפורט של שמיעת המעשה מפיו של 'בחור אתיופי' בעת שריצה מאסר, אך מאסר זה הסתיים עוד לפני האירוע... מדובר אפוא בשקר מהותי וישיר[7];
ג. הרכב ששימש בביצוע: אכן היה זה רכב דו-גלגלי, ולמשיב 4 נקשר אופנוע MT שהיה בשימוש;
ד. הנשק ששימש בביצוע: אכן היה זה אקדח, כשפרט זה לא נחשף בשום פרסום, וביתר דיוק - אקדח מסוג גלוק, כשפרט זה לא נחשף בשום פרסום ולא היה ידוע למדובבים;

19. מצאתי, כי אין בכוחן של אי-התאמות להכריע, בשלב זה, את כוחן של ההתאמות - תוכנה של הגרסה המפלילה ונסיבות מסירתה למדובבים, מקנים לה ערך משמעותי ויכולת לספק יסוד סביר להרשעה.

20. לפחות חלקם של הפרטים העודפים והלא-תואמים ניתן לאפיין כתוספות-עיטור של הגזמה והתפארות, שנספחו לתיאור הבסיסי של האירוע ואינם גורעים מכוחו, בשלב זה (דוגמת מספר היריות וקצבן, הנזק לרכב הסיור ועוד)[8].

21. תוכן הגרסה המפלילה והנסיבות שנמנו לעיל מספקים גם את התמיכות הראייתיות שנדרשות בדיון[9]:
א. לעניין "הפללה עצמית": הפרטים התואמים שבגרסה המפלילה, נסיבות מסירתה ושקרי המשיב, מספקים את אותו "דבר מה נוסף", תוספת ראייתית התומכת בגרסה, ולו לכאורה. כך, גם לפי גישה מחמירה הדורשת שמקורו של ה"דבר מה" יהיה חיצוני לנאשם [ע"פ 6296/13 **אדריס נ' מ.י.** (2015)];

ב. לעניין הפללתו של משיב 4: אותם נתונים יכולים להוות לכאורה "דבר לחיזוקה" של הגרסה המפלילה מפי משיב 3, שותפו לעבירה של משיב 4, לפי סעיף 54א(א) לפקודת הראיות, כפי שפורש בפסיקה [ע"פ 2879/14 **פלוני נ' מ.י.** (2015), סעיף 3];

22. **סוף-דבר, מצאתי כי התביעה פרשה מארג ראייתי מוצק דיו, הגם שלא אופטימאלי, עליו ניתן להשתית, עקרונית, החלטה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים.**

האישום השני בת"פ 55126-09-20, לעניין משיב 4 - עיסקה אחרת בנושק, 04.08.21:

23. אזכיר: האישום השני בת"פ 55126-09-20, המיוחס למשיב 4[10], עניינו עיסקת נשק שביצע משיב 4 עם משיב 5, בן דודו, שאף הוא נאשם בגין אותה עיסקה. ביום 4.8.20 שוחחו השניים בטלפון אודות אקדח שמסר בעבר משיב 4 לידי משיב 5. כן עדכן משיב 5 את משיב 4 על אפשרותו רכישתו של נשק מכל סוג,

מידיו של אחר שזהותו לא נודעה לתביעה. משיב 4 הזהיר את משיב 5 מפני האזנות לשיחות טלפון, וביקש שיעדכן אותו אם תצוץ הזדמנות לרכישת נשק.

תמצית המחלוקת:

24. טענות התביעה:

א. מלכתחילה טענה התביעה, כי על-אף השימוש במילות-קוד, האזנה לשיחה או קריאת התמליל מבהירים כי נושא השיחה היה רכישת כלי נשק. משיב 5 טען כי השיחה אינה זכורה לו, ואולי מדובר בה על אופנועים. משיב 4 בחר שלא לספק הסבר לשיחה, משהושמעה לו הקלטתה בחקירתו; ב. בהבהרה שהוגשה ביום 26.01.21 במענה לשאלות בית המשפט, הגבילה התביעה טענתה לעסקת-עבר במסגרתה העביר משיב 4 למשיב 5 אקדח, כשמכלל השיחה ביקשה לגזור מסקנה בדבר מעורבותו של משיב 4 בסחר אסור בכלי נשק;

25. טענת ההגנה [11]:

ב"כ המשיב 4 כפר בכך שהשיחה נסבה על כלי נשק, אך גם אם כן - מדובר על שיחה בעלמא, ללא כל מסויימות וללא הסכמות בסיסיות של טיב הנשק נשוא 'העיסקה', מחיר, מועד מסירה ואף זהות המוכר. לכן, לא חצו הדברים ולו את סף הניסיון, קל וחומר את סף העבירה המושלמת;

ראיות ומסקנות:

26. התביעה סומכת יתדותיה בראיה יחידה, היא השיחה הנזכרת שהתקיימה ביום 04.08.20. קריאת התמליל מבססת את הטענה, שמדובר על נשק ועל מחסניות, ומשלא סיפק המשיב הסבר אחר - אין דבר העומד בפני מסקנה לכאורית זו. לעניין העיסקה האחרת, נסמך האישום על חילופי דברים לקוניים [מתוך התמליל]:

משיב 5: זוכר מה שהבאת לי? זה ה-19 השחור

משיב 4: כן...

משיב 5: כמה שווה זה?

משיב 4: ... מחיר טוב

משיב 5: כמה, כמה שווה?

משיב 4: 35 ...

27. לכאורה, מתיישב תוכן השיחה עם העברת אקדח גלוק 19 בין המשיבים, אך התוכן הדל אינו מאפשר להסיק ברורות אם אכן הועבר אקדח, או רק הוצג למשיב 5, ולא ידוע מתי והיכן קרה הדבר. ועוד - דבריו של משיב 4 עצמו מתמצים בארבע מילים בלבד, שנאמרו במענה לשאלותיו של משיב 5, וכשנאמרו מילים נוספות שלא נשמעו בבירור.

28. לפיכך, מחייבת זהירות ראויה, אף לפני העלאתה של סוגיית ה"דבר מה נוסף", לקבוע שהתשתית הראייתית פגומה וחסרה, כדי-כך שלא ניתן לבסס עליה החלטת מעצר.

סוף-דבר:

עמוד 7

29. לאחר שקבעתי עתה את קיומן של ראיות לכאורה באישום המשותף, יימשך הדיון (משיבים 3-4) ביום **03.02.21** שעה **10:30**, כשהמשיבים יהיו זמינים לדיון ב-VC.

30. קלסר ובו עותקי חומר חקירה ותקליטור יושב לנציג תביעה באולמי.

31. עותקי ההחלטה לב"כ המשיבים 3 ו-4 ולתביעה.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.

[1] נאשם 1 בכתב האישום;

[2] כפי שציין ב"כ המשיב 4, קרוב לוודאי שמדובר בקליע שנורה מרחוק. לכן גם לא יכול להיות לו קשר לאירוע הנדון כאן;

[3] תמליל מקצועי, שנעשה ע"י חברה חיצונית, לקוי וחסר, ותועלתו נמוכה;

[4] מדו"ח הפעולה של "מאור" עולה לכאורה כי הוא לא ידע כלל שגם "שלומי" הוא מדובר ואיש משטרה;

[5] בתמליל מיוחסת המילה "גלוק" למשוחח שלא זוהה. גם-אם ייקבע לבסוף כי המילה נאמרה מפי מדובר, הרי ברור שמקור המידע הוא במשיב 3, שכן המדוברים לא ידעו פרט זה כלל;

[6] הכוונה במפשעה: אין לכך סימן של-ממש, אך הבדיקה נעשתה זמן רב לאחר האירוע, ולכן אין בהיעדר-ממצא כדי להשפיע על הערכת הראיות. כך גם לגבי הממצא שלו מייחסת התביעה ערך ראיתי;

[7] הלכה היא כי ניתן לראות בשקרי נאשם ראיה עצמאית המהווה חיזוק ואף סיוע לראיות התביעה כאשר מדובר בשקרים מהותיים היורדים לשורש העניין, ומשלא ניתן להם הסבר מספק. זאת, בשל ההנחה היא כי שקרי נאשם נובעים מתחושת אשם וניסיון להתנתק ממעשה העבירה. בחינתן של הנסיבות בענייננו באספקלריה של מבחני העזר שנקבעו בפסיקה, מעלה כי לכאורה ניתן לראות בשקר

עמוד 8

זה ראייה מסייעת לאמרתיו המפלילות: השקר נוגע לעניין מהותי; הוא מכון לסיכול החקירה ולהטעיית בית המשפט; הוא ברור וחד משמעי; הוא הוכח כשקרי בראיה חיצונית אובייקטיבית; ואינו נובע מעילה אחרת, שאינה רלבנטית לצורך בחינת האשמה [ע"פ 8948/12 נמר נ' מ.י. (2016); ע"פ 8754/13 סעדה נ' מ.י. (2014)];

[8] גרסתו המפלילה של משיב 3 איננה מושלמת, ואין זה כמובן מקרה נדיר - בכל יום ויום נתקלים בתי המשפט בעדויות אשר אינן אמת צרופה, מקשה אחת של אריג טהור ואמין משפה לשפה. אין בכך כדי למנוע השתתת ממצאים על אותם חלקי עדות שנמצאו מהימנים, במקום בו ניתן לברר ולקבוע את מהימנותם של חלקים אלה בכלים הנהוגים לבחינת עדויות (סעיף 57 לפקודת הראיות; בר"ש 7576/14 והבי נ' מ.י. (2014) בפסקה י"ב, על הפסיקה הנזכרת שם; ע"פ 511/11 מריסאת נ' מ.י. (2012); ע"פ 5232/10 אבו ג'ומעה נ' מ.י. (2012) בפסקאות 23-24; ע"פ 5008/10 פלוני נ' מ.י. (2011); ע"פ 6929/06 פלוני נ' מ.י. (2008); ע"פ 6295/05 וקנין נ' מ.י. (2007) בפסקה 40 לדברי הש' פרוקצ'יה; ע"פ 10596/03 בשירוב נ' מ.י. (2006); ת"פ 37164-05-13 מ.י. נ' רוכברגר (2014); ועוד);

[9] מציאותם של "דבר מה נוסף" ושל "דבר לחיזוק", מייתרת דיון בשאלה, האם אכן נדרשת תוספת ראייתית בעת הערכתן של ראיות לכאורה בשלב המעצר [בש"פ 2869/19 פריג' נ' מ.י. (2019); בש"פ 550/19 בוהדנה נ' מ.י. (2019); בש"פ 5640/12 פלוני נ' מ.י. (2012)];

[10] נאשם 1 בכתב האישום;

[11] ב"כ המשיב לא הגיש תגובה כתובה נוספת עד למועד הנקוב שנקבע לבקשתו, אך לנוכח מסקנתי להלן, אין צורך בשיהוי נוסף;